

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 38	Utgitt 17 august.	1925
--------	-------------------	------

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at 8 aug.
ifølge bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924, har departementet stadfestet den av Opdølherredsstyre i møte den 18 juli 1925 besluttede forandring i herredets lukningsvedtekt av 30 april 1924 (jfr. Lovtidende for 1924, (nr. 18) side 277).

Vedtektene lyder i sin nye skikkelse således:

§ 1. Handelsbutikker skal være lukket fra kl. 8 eft. til kl. 8 fm., dog med avvikelser som i nedenfor anførte paragrafer bestemt.

§ 2. De fire siste hverdager før julaften kan butikkene holdes åpne til kl. 9 eft.

§ 3. Alle søn- og helligdager samt 17 mai skal butikkene være lukket hele dagen.

§ 4. Paragraf 3 gjelder ikke bakerbutikker, hvor der bare er brød å få kjøpt. Jfr. dog for disse den almindelige helligdagslovgivning.

§ 5. Julaften, nyttårsaften, påskeaften og pinseaften skal der overalt lukkes kl. 6 eft. og dessuten kl. 7 eft. de lørdager som ikke faller på noen av forannevnte aftener eller helligdager eller på noen av de i § 2 nevnte fire siste hverdager før julaften.

§ 6. For utsalgsteder, hvorfra kun selges frukt, sjokolade, konfekt og drops, tobakk, prospektkort, papir og skrive-saker gjelder følgende bestemmelser:

De skal på hverdager holdes lukket fra kl. 10 eftm. til kl. 8 fm. På søn- og helligdager samt 17 mai er det tillatt å holde åpent fra kl. 5 eftm. til kl. 10 aften.

Første juledag, nyttårsdag, påske- og pinsedag, samt langfredag, holdes lukket hele dagen. Julaften, påske- og pinse-aften lukkes kl. 6 eftm.

§ 7. I lukningstiden må kunder ikke innlates, men de som er innkommet før lukningstiden, skal man ha rett til å ekspedere.

§ 8. Overtredelse av vedtekten straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Vedtekten i sin nye skikkelse trer i kraft 1 september 1925.

13 aug. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet, hvori meddeles, at departementet i medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 april 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925, d. d. har fastsatt følgende fiskeriregler for Herjevatnet med til- og avgående elver og bekker i Veøy herred, Møre fylke:

- 1) Fra og med 15 september til og med 30 april skal alt fiske med hvilket som helst redskap være forbudt.
- 2) Det skal til enhver tid være forbudt å bruke lyster, oter, teiner, garn og not.
- 3) Disse regler, hvis overtredelse er belagt med straff, trer i kraft den 15 september 1925 og forblir gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1929.

14 aug. **Kongelig resolusjon**, hvorved det med hjemmel i § 15 i lov om tilsyn med pleiebarn m. v. av 29 april 1905 bestemmes, at lovens §§ 1—9 gjøres gjeldende for Alta herred, Finnmark fylke.

14 aug. **Kongelig resolusjon**. I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Velfjord herred, Nordland fylke, i møter 3 januar og 14 mai 1925 om nye almindelige helseforskrifter, forskrifter til motarbeidelse av smittsomme sykdommers utbredelse og forskrift om meldeplikt ved tuberkuløse sykes flytning. II. De ved kongelige resolusjoner av 9 juni 1894 og 8 desember 1900 for Velfjord herred approberte almindelige helseforskrifter og forskrifter til motarbeidelse av smittsomme sykdommers utbredelse opheves fra den tid, de nye forskrifter trer i kraft.

De i post I omhandlede nye helseforskrifter m. v. er sålydende:

Om tilsynet.

§ 1. Herredet skal til enhver tid være delt i helsekreter med hver sin tilsynsmann valgt blandt medlemmene av helserådet. Tilsynsmennene har hver i sin krets en særlig plikt til å føre tilsyn med gjennomførelsen av herredets helseforskrifter.

Tilsynsmennene velges i første møte i helserådet etterat nytt herredsstyre har begynt sin virksomhet, og fungerer for valgperioden.

Om boligforhold.

14 aug.

§ 2. Ved opførelse, hovedreparasjon eller flytning av bygning skal underretning på forhånd gis vedkommende tilsynsmann, som igjen underretter helserådets ordfører.

§ 3. Byggegrunnen må befris for matjorden og dreneres slik at den blir fri for overflatevann og for grunnvann til sådan dybde som anlegg av tørr kjeller gjør nødvendig.

§ 4. Ethvert våningshus skal ha grunnmur av minst 30 cm. høide over grunnen; det må være betryggende isolert, så fuktighet fra grunnen ikke kan trenge op i bygningen. Hvor der ikke er kjeller, og grunnen kan være fuktig, må grunnmuren minst være 60 cm. høi, og hvor der ikke er kjeller må der i ethvert tilfelle anbringes minst to trekkhull på motsatte sider av minst 10×15 cm. størrelse.

§ 5. I våningshus skal gulvet i nederste stakkverk være dobbelt med et mellemlag av hensiktsmessig tørr fyll.

§ 6. Våningshus må ikke i 1ste etasje innres med mindre høide enn 2,5 m. I 2nen etasje må hoiden minst være 2,3 m. I rum som innres med skråtak, og som skal benyttes til opphold for mennesker, må hoiden ingen steds være mindre enn 1,5 m., hvor rummet er høiest må hoiden være minst 2,3 m. Gulvflaten må i alle tilfelle ha en minste størrelse av 6 m.².

§ 7. I ethvert beboelseshus må vindusflaten være minst 1/10 av gulvflaten. Minst et vindu i hvert rum må kunne åpnes.

Et sådant vindu skal anskaffes også i eldre beboelsesrum innen ett år efter disse forskrifters approbasjon.

§ 8. Kokeovn må ikke anvendes i beboelsesrum eller kjøkken uten å være forsynt med virksom dampnette eller annen betryggende ventilasjon, så røk og damp undgås. Dette blir å anbringe også i eldre hus innen ett år efter disse forskrifters approbasjon.

§ 9. Midlertidige losjihus kan helserådet forby brukt, hvis de ikke tilfredsstiller de krav i sanitær henseende som helserådet finner nødvendig.

§ 10. Finner helserådet noget bebodd rum eller annet oppholdssted for mennesker å være skadelig for helsen på grunn av mangel på lys eller luft, ved fuktighet, urenslighet, overfylling av mennesker eller av andre grunner kan det forby at huset eller rummet brukes til manglene er rettet.

§ 11. Hester, kuer, sauer, geiter, griser og fjærfe må ikke huses i eller under våningshus, eller i rum som har tak eller vegg felles med beboelseshus eller opbevaringssted for matvarer.

14 aug. Om utvendige rum, avfall, gjødsel, kloakker og veihold.

§ 12. Til hver bebodd leilighet skal der være lokum. For skoler, kirker, forsamlingshus etc. skal der være to lokum, et for menn og et for kvinner, samt pissoir.

Lokum må være innrettet med tett kasse, tønne eller bing, som i betimelig tid må tømmes. Helserådet kan i ethvert tilfelle påby at mangler rettes, når der oppstår ulemper ved stank, utetthet og overfylling. Utgiftene hermed påhviler eieren.

Der må brukes hensiktsmessige strømidler.

§ 13. Lokum, pissoir, kreaturstall og oplagssted for gjødsel må ikke ha tilsig til vanntak, allfarvei, våningshus eller matbod og må være fjernet fra disse minst 10 m.

§ 14. Intet avfall av noen slags må kastes utenfor hus, men bringes i dertil innrettede beholdere eller på søppelhauer som må ligge minst 10 m. fra våningshus, matbod, drikkevann-tak eller brønn, og ikke ha tilsig til disse. Således må skyllenvann ikke ledes ut gjennom husvegg uten å føres videre gjennom kloakk til skyllbrønn eller lign.

Spesielt innrettede beholdere for søppel etc. kan påbys brukt i tettere bebyggede strøk av herredet. Tømming av gjødselbinger, søppelkasser og avfallsdynger skal skje så ofte at stank og andre ulemper undgås.

Utgiftene hermed påhviler eieren.

§ 15. Døde dyr og slakteavfall må nedgraves eller nedsenkes i sjøen således at der ikke oppstår stank.

§ 16. Huseiere og grunneiere i tettere bebyggede strøk er forpliktet til å holde ren den halve gatebredde (veibredde) utenfor sine respektive eiendommer.

§ 17. I tettere bebyggede strøk må der ikke skje tilsig av gjødsel eller andre illeluktende stoffer til offentlig eller privat vei.

§ 18. Hvor kloakk inntil en avstand av 30 m. kan tilknyttes offentlig kloakk, sjø eller annet godkjent avløp er eiere av våningshus, når helserådet av sanitære grunner finner det påkrevet, på egen bekostning pliktig til å anlegge en sådan.

Om drikkevann og brønner.

§ 19. Brønn til mat- og drikkevann skal være stensatt og ha et yttre lag av 1,5 m. dybde og av minst 25 cm. tykkelse av stampet ler eller av cement, eller være anlagt på en annen av helserådet godkjent måte for å hindre tillop av overflatevann eller annen forurensning.

Brønnen skal være forsynt med en minst 20 cm. høi kant av lignende for vann ugjennemtregelig materiale, og den skal

være dekket med lokk som heller. De her omhandlede brønner må ikke legges i gjødslet mark og minst 10 m. fjernet fra gjødselbinge eller avfallsdyng. 14 aug.

§ 20. Ingen forurensning må finne sted av brønn, bekk eller elv hvor vann tas til mennesker eller dyr.

§ 21. Helserådet kan til enhver tid forby drikkevanntak benyttet når det finner vannet uhygienisk.

§ 22. Drikkevanninnretning ved skoler eller offentlig forsamlingshus må likeledes som drikkevanninnretning i tettere bebyggede strøk være godkjent av helserådet.

Om næringsmidler.

§ 23. Fjøs skal være lyse. De skal holdes rene og vel luftet. Storrengjøring minst en gang om året: vaskning av gulv, vegger, tak og alt inventar med grønnsåpe og varmt vann og utluftning med gjennomtrekk i flere dager. Kuene skal holdes rene. Melkekar og melk må behandles med den største renslighet. I ethvert fjøs skal der være vaskevannsstell med vaskefat, såpe og rent hånklæ.

Den som melker, skal være iført hvitt armforklæ og skal før melkningen såpevaske sine hender og vaske eller tørre av koens spener med en ren hvit klut. Melken må snarest bringes ut av fjøset.

Melken må ikke opbevares i beboelsesrum. Kan dette ikke undgås må de kar hvori den opbevares være tildekket. Under ingen omstendighet må dog melk opbevares i soverum eller i rum hvor syke opholder sig. Ved sykdom blandt besetningen eller mistanke om smittsom sykdom i husstanden skal alt salg av melk stanses og forholdet meldes til nærmeste helserådsmedlem, som nærmere skal undersøke saken og gjøre innberetning herom til helserådets ordfører.

§ 24. I butikker skal der være plakat om at spytning på gulv og vegger er forbudt. Der skal være spyttebakker forsynt med fuktig sagmugg, sand eller lignende der regelmessig rengjøres. Gulv og disk skal jevnlig vaskes så de holdes ordentlig rene. Tørr feining er strengt forbudt. Der skal være vaskevannsfat, såpe og hånklæ for at betjeningen kan vaske sine hender. Bord eller disk hvorfra nærings- eller nydelsesmidler selges skal være belagt med et ugjennemtregelig stoff (linoleum, sink eller lignende).

§ 25. Bakerier, slakterier, meierier og andre produksjonssteder for matvarer må ikke opprettes eller forandres uten forutgående anmeldelse til helserådet.

De skal til enhver tid stå under helserådets kontroll og eierne skal være pliktig til uopholdelig å utføre de pålegg

14 aug. helserådet måtte finne nødvendig for å hindre, at matvarene forurennes eller bederves.

Lokalene skal være således innrettet, at de lett kan rengjøres og holdes godt utluftet.

§ 26. Utsalgsteder, tilberedningssteder og opbevaringssteder for matvarer såsom kjøtt, melk, fisk, brød o. s. v. skal alltid holdes rene og godt utluftet og må ikke benyttes til soverum eller kjøkken. Matvarer skal holdes fullstendig tildekket i skap eller kasse. Sammen med matvarer må ikke opbevares eller forhandles andre varer som kan meddele næringsmidlene lukt eller smak.

Matvarer må ikke pakkes inn i avispapir eller urent papir.

§ 27. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller helseskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander, som kan være skadelig for helsen, fordi de inneholder giftige bestanddeler. Det er forbudt å tilsette nærings- eller nydelsesmidler noe stoff som av helserådet anses skadelig for helsen, eller som er skikket til å skjule at varen er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby at der blir solgt nærings- eller nydelsesmidler som kommer fra eller falholdes på steder hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varens tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn like overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der blandt mennesker eller dyr forekommer tilfelle eller finnes nogen bacillebærer av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene. Hvor det er nødvendig kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på selgerens bekostning.

§ 28. Ethvert alvorligere sykdomstilfelle som enten er eller gir mistanke om å være opstått ved nydelse av bedervede eller forfalskede næringsmidler eller ved benyttelse av gjenstander, som inneholder giftige eller farlige bestanddeler, skal av tilsynsmannen eller i tilfelle den behandelende læge uopholdelig anmeldes til helserådets ordfører med opplysning om hvad der antas å være årsak til sykdommen.

Det samme gjelder for epidemiske sykdommer og andre 14 aug.
helsefarlige forhold.

§ 29. Kjøtt av syke dyr må ikke frembys til salgs uten at det er undersøkt av autorisert dyrlæge og av ham ved skriftlig erklæring godkjent som anvendelig til menneskeføde.

Anlegg av bedrifter som kan være skadelige for helsen.

§ 30. Aktes bedrift satt i gang som ved stank eller giftige gasser kan forurense luften, eller som det på annen måte kan være frykt for vil bli til skade for arbeidernes eller naboenes helse, skal planen på forhånd forelegges helserådet og vedkommende være pliktig til både ved anlegget og ved driften å rette sig efter de bestemmelser som helserådet gir for å hindre sanitære misligheter.

Denne slags bedrifter som er i virksomhet er underkastet helserådets tilsyn, og vedkommende har å rette sig efter de bestemmelser helserådet til enhver tid gir for å hindre sanitære misligheter.

Forholdsregler angående tuberkulose og epidemiske sykdommer.

§ 31. Når en tuberkuløs forandrer bopel skal anmeldelse derom skje til helserådets ordfører. Anmeldelsesplikt har både den syke selv og den husvert han flytter fra og den husvert han flytter til.

For tjenestefolk har den husbond tjeneren flytter fra og den husbond han flytter til anmeldelsesplikt.

§ 32. Ved opreden av sykdomstilfelle som der kan være grunn til å tro er av ondartet smittsom beskaffenhet, skal den husbond eller den husfar som har å gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring såvidt omstendighetene tillater. Avsondringen må omfatte ikke alene den syke selv men også den eller dem som pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre gjenstander som benyttes eller som den syke har benyttet de nærmeste dager før sykdommens utbrudd. Fødevarer må ikke opbevares i det rum hvor den syke oppholder sig.

Inntil læge er kommet tilstede og har meddelt nærmere forskrifter må samkvemmet mellem det sted hvor sykdommen er optrått og andre steder innskrenkes til det minst mulige. Navnlig må personer der hører til samme husstand som den syke ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkom-

14 aug. ster. Uvedkommende personer må ikke tilstedes adgang til den bolig hvor den syke ligger. Sammenkomster i selskapeleg eller annet øiemed må ikke avholdes i det smittede hus eller på dets gårds plass. Når læge er kommet tilstede skal han foreløbig treffe de anordninger og forføininger angående avsondring av den syke, hans husfeller og omgivelser, og angående rensning av sykeværelset og de under sykdommen benyttede gjenstander, som sykdommens beskaffenhet krever og omstendighetene tillater, og med hensyn til andre sanitære forhold når dette finnes påkrevet. Det må overlates til lægens skjønn etter omstendighetene å meddele forskriftene i skriftlig form. De må i ethvert fall nøie efterkommes og er gjeldende inntil de tilbakekalles av lægen selv eller opheves av helserådet eller dets ordfører.

Forsåvidt der leveres melk eller andre fødemidler tilsalg fra det sted hvor sykdommen er optrått, må dette opphøre inntil tillatelse er meddelt av helserådets ordfører.

Barn fra den husstand hvor sykdommen er optrått må ikke søke skole, før tillatelse er meddelt av helserådets ordfører. Såfremt sykdommen optrer i lærerens husstand og han bor i samme hus hvor skolen holdes, må denne lukkes til helserådets ordfører har gitt nærmere meddelelse.

Såsnart meddelelse om det inntrufne sykdomstilfelle og de for anledningen trufne forføininger er innløpet til helserådets ordfører, har denne å treffe de videre forføininger som efter tilfellets beskaffenhet er fornødne.

§ 33. Skolebarn som antas å lide av utøi, skabb eller annen smittsom hudsykdom skal sendes hjem av læreren, som må gi deres foreldre eller foresatte beskjed om at barnet ikke kan komme på skolen igjen før det er rent og smittefritt.

§ 34. Ved auksjoner hvor gang- eller sengklær selges skal helserådets uttalelse på forhånd være innhentet om hvorvidt salg kan skje.

Overholdelse av helseforskrifter.

§ 35. Undlater nogen innen den av helserådet satte frist å treffe de forføininger som i henhold til helseforskriftene eller de av helserådet i ethvert tilfelle lovlig fattede beslutninger påhviler ham, kan helserådet la forføiningene utføre på hans bekostning. Hvor det er tvil om hvem der i tilfelle skal etterkomme et påbud har helserådet å holde sig til eieren.

Under særegne forhold kan helserådet innrømme avvikelser fra helseforskriftene.

Helserådets ordfører kan alltid treffe avgjørelser på helserådets vegne hvor en hurtig beslutning kreves og der ikke er

tid til å avvente avholdelse av samlet helserådsmøte. Saken 14 aug. forelegges derefter snarest for helserådet.

Der skal være et tilstrekkelig antall trykte eksemplarer av disse forskrifter til gratis utdeling og opslag. De anskaffes for herredskassens regning.

§ 36. Helserådet bestemmer hvilke strøk i herredet er å anse som «tettere bebygget».

§ 37. Overtredelse av helseforskriftene eller de med hjemmel av samme gitte forskrifter straffes efter den til enhver tid gjeldende lov.

Kongelig resolusjon. Med hjemmel av §§ 2 og 11 i lov 14 aug. av 9 august 1918 og i henhold til Stortingets beslutning av 14 juli 1925 fastsettes nedenstående regulativ for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse*):

A. Skyssgodtgjørelsen.

1. Skyssgodtgjørelsen blir å beregne efter følgende almindelige regulativ.

Hest	Auto- mobil	Motorcykel		Båt	Motorbåt		Egen større motorbåt (damp- båt)
		med si- devogn	uten si- devogn		mindre	større	
øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.
40	50	36	32	70	50	90	100

For reiser med jernbane beregnes godtgjørelsen efter de takster for annen klasse som til enhver tid gjelder for vedkommende banestrekning, med tillegg for hurtigtog hvis sådant er benyttet.

For reiser med offentlig automobilrute og med elektrisk sporvei beregnes godtgjørelsen efter den takst som gjelder for vedkommende strekning.

For reiser med dampskib og rutegående motorbåt beregnes godtgjørelsen efter den passasjertakst som gjelder for vedkommende rute, i tilfelle på beste plass.

Når det tillands benyttes annet befordringsmiddel enn ovenfor nevnt, beregnes godtgjørelsen som bestemt for hesteskyss på vedkommende strekning.

*) Se St. prp. nr. 73. Innst. S. nr. 152. St.tid. s. 2723—2729.

14 aug. 2. Den spesielle godtgjørelse for bruk av egen større motorbåt (dampskib) kan bare beregnes når det regjeringsdepartement som vedkommende tjenestemann sorterer under har gitt sitt samtykke til at tjenestemannen selv holder pågjeldende befordringsmiddel til bruk på sine tjenestereiser. *Sådan samtykke gis bare hvor det anses ønskelig av hensyn til de offentlige forretninger at egen større motorbåt (dampskib) holdes til bruk på tjenestereiser.*

I særegne tilfelle hvor reisenes lengde og farvannets beskaffenhet nødvendiggjør anvendelse av særlig stor motorbåt og mortorbåt med særlig kraftig maskine, vil vedkommende departement, såfremt den godtgjørelse som er fastsatt for egen motorbåt ikke strekker til, kunne tilstå en høiere godtgjørelse til dekning av de større utgifter.

3. *Foregår reisen med sådan skyss fra en offentlig skyssstasjon som det er fastsatt forhøiet skyssbetaling for i henhold til § 2 i skyssregulativet, forhøies tjenestemannens skyssgodtgjørelse med et tilsvarende beløp.*

4. Foregår reisen om natten, blir godtgjørelsen for skyss fra offentlig skyssstasjon å forhøie med en halvpert for den strekning som det skal erlegges forhøiet skyssbetaling for i henhold til de regler som gjelder for skyss fra offentlige skyssstasjoner.

5. Godtgjørelsen for leiet automobil og motorbåt gjelder for tjenestemann som ikke reiser sammen med nogen annen som er berettiget til skyssgodtgjørelse. Strekker godtgjørelsen ikke til, refunderes de medgatte utgifter. Regningen må da forsynes med attestasjon fra vedkommende tjenestemann for at benyttelse av leiet automobil, respektive motorbåt har vært nødvendig, samt med erklæring om at det på samme automobil (motorbåt) ikke har vært befordret nogen annen som er berettiget til skyssgodtgjørelse.

6. Hvor to eller flere tjenestemenn reiser sammen i leiet automobil eller motorbåt, får hver godtgjort sin forholdsmessige del av de medgatte utgifter.

Hvor to eller flere reiser sammen i automobil eller motorbåt, tilhørende en av de reisende, får denne siste samme godtgjørelse som når han reiser alene; de øvrige får hver 20 øre pr. km., hvor det brukes større motorbåt, ellers 15 øre pr. km., medmindre den ledsagende er tjenestemannens betjent eller protokollfører og vedkommende departement har gitt tjenestemannen rett til å beregne full godtgjørelse også for denne.

7. For befordring innen en bys grenser mellem vedkommendes bosted og jernbanestasjon eller dampskibsbrygge godt-

gjøres de hadde utlegg, for såvidt ikke kilometerberegning kommer til anvendelse på befordringen. 14 aug.

8. I følgende tilfelle skal det for hesteskyss og motorsykkel med sidevogn kun beregnes $\frac{3}{4}$ og for båtskyss kun $\frac{1}{2}$ av den bestemte godtgjørelse, nemlig:

1. Lensmenn på reiser som stevnevidner, når de reiser sammen med et annet stevnevidne eller med tilkalt vidne.
2. Stevnevidner, når de reiser to sammen eller sammen med tilkalt vidner.
3. Tilkalt vidner ved forkynnelse i straffesaker.
4. Sorenskriveres betjenter på reise til og fra de almindelige saketing, når to betjenter reiser sammen.
5. Tollopsynsmenn I og II, når to reiser sammen.

Beredne officerer er, når de på reiser med ruteskib eller jernbane medfører egen hest til bruk i tjenesten, berettiget til å erholde den for hest og i tilfelle hestepasser utlagte frakt godtgjort etter regning. For hestepasser som reiser alene tilbake, efter å ha bragt tjenestehest frem til et bestemt sted, eller som reiser for å avhente tjenestehest, kan beregnes almindelig skyssgodtgjørelse.

9. Når reisen foregår utenfor de almindelige skyssruter, tillands eller tilvanns, med befordringsmiddel som ikke tilhører den reisende selv, er den reisende berettiget til erstatning for hadde utgifter, for såvidt ikke disse dekkes av den fastsatte skyssgodtgjørelse.

Samme regel gjelder også under reiser på de almindelige skyssruter, for såvidt angår utgifter ved nødvendig forretningsmessig opphold mellom stasjonene.

Hvor befordring bare kan skje på sal, kløv eller med ren, eller hvor den reisende bare kan komme frem tilfots og hans tøy m. v. må bæres, er han berettiget til, foruten den godtgjørelse pr. km. som tilkommer ham efter regulativet, å få erstatning etter regning nødvendig utlegg til befordring av sitt tøy samt for veiviser hvor sådan er benyttet; dessuten hvad han måtte ha utlagt til befordring for sig selv utover nevnte regulativsats.

10. Tjenestemenn som benytter båtskyss, er i særegne tilfelle, når reisens lengde, farvannets beskaffenhet eller båtens størrelse m. m. nødvendiggjør anvendelse av forsterket skyss, berettiget til erstatning for hadde utgifter utover den godtgjørelse som tilkommer dem efter det til enhver tid gjeldende almindelige regulativ.

Den som således beregner sig forhøiet skyssbetaling, skal på vedkommende regning avgi bevidnelse om at reisen ikke uten skade kunde utsettes, og at den benyttede forsterkede

14 aug. skyss har vært nødvendig, samt om at det på samme båt ikke har vært befordret nogen annen til skyssgodtgjørelse berettiget.

11. Når to eller flere tjenestemenn som er berettiget til reisegodtgjørelse, reiser sammen med båtskyss, skal de, uansett bestemmelsen under foranstående punkt 10, bare være berettiget til hver for sig å erholde godtgjørelse efter satsene i det gjeldende regulativ.

Hvis den godtgjørelse de derved tilsammen vil erholde, er utilstrekkelig til å dekke den løvbestemte betaling for den nødvendige og virkelig benyttede forsterkede båtskyss, er enhver av dem tillike berettiget til å få godtgjort sin forholdsvise del av det overskytende utlegg.

Med hensyn til foranstående bestemmelse blir de i punkt 8 1ste ledd nevnte tjenestemenn å betrakte hver som en person. Reiser tollopsynsmenn på båt sammen med tollfunksjonærer som oppebærer almindelig reisegodtgjørelse, kan de ikke beregne sig sådan.

B. Kostgodtgjørelsen.

I.

Kostgodtgjørelsen fastsettes således:

1ste klasse kr. 9,00 pr. døgn.

2nen klasse kr. 6,00 pr. døgn.

Døgn efter dette regulativ regnes fra det klokkeslett, da reisen påbegynnes. Deler av et døgn på 5 timer og derover regnes for helt døgn.

Forsåvidt den reisende må overnatte (d. e. tilbringe 3 timer eller derover av natten) utenfor sin bopel, skal de til 1ste klasse hørende tjenestemenn være berettiget til å erholde et tillegg til kostgodtgjørelsen stort kr. 6,00 og de til 2nen klasse hørende kr. 5,00 for hver natt som må tilbringes utenfor hjemmet. Tillegget bortfaller når det anvises den reisende fritt kvarter av det offentlige. Likeledes bortfaller det for netter, hvorfor det i henhold til loven beregnes godtgjørelse for utlegg til soveplass på jernbane eller dampskib, medmindre den reisende tilbringer 3 timer eller derover også av den påfølgende natt på jernbane eller dampskib og må opholde sig minst 6 timer av den mellemliggende dag i by eller landdistrikt.

Som natt regnes tiden mellom kl. 11 aften og 7 morgen.

For militære og civilmilitære tjenestemenn er deres virkelige embede og ikke deres grad i hæren eller marinen bestemmende for efter hvilken klasse de skal erholde kostgodtgjørelsen.

Den ovenfor nevnte sats for 2den klasse forhøies for kostgodtgjørelsens vedkommende inntil videre med 25 pct. for reiser av minst 48 timers varighet. 14 aug.

Den reisende får erstattet efter regning nødvendige utlegg til skatt på fortæring (bevertningssskatt), dog ikke utover 10 pct. av den regulativmessige kostgodtgjørelse uten natttillegg.

II.

Klasseinndeling:

Til klasse I henregnes alle tjenestemenn som står i klasse I og II efter lov av 10 juli 1894.

Til klasse II alle tjenestemenn som står i samme lovs klasse III og IV.

Nye tjenestemenn blir av Handelsdepartementet å henhøre til en av disse klasser.

Hvor det finnes særlig rimelig, kan Kongen, inntil ny klasseinndeling foreligger vedtatt, rette på åpenbart uheldige forhold innen den gjeldende inndeling av tjenestemenn i kostgodtgjørelsesklasser.

C. Regulativets ikrafttreden.

Dette regulativ gjøres gjeldende fra 1 januar 1926 å regne og inntil videre.

Kongelig resolusjon, hvorved der i medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbasjon på nedennevnte nye skogvedtekter for Nedre Eiker herred, Buskerud fylke: 14 aug.

1. Innen Nedre Eiker herred må ikke åvirkes til salg eller industriell produksjon bartrær, som 5,5 m. fra høieste jordflate holder mindre tverrmål utenpå barken enn 17 cm.

2. Av trær under det i foregående paragraf fastsatte mål kan hugges til salg eller industriell produksjon: a) Tørre, vindfelte, undertrykte og øiensynlig beskadigede trær. b) Trær som av hensyn til den øvrige skogs trivsel eller foryngelse bør hugges (tyndingshugster, gruppehugster, frøtrestillinger).

3. Enhver åvirkning til salg eller industriell produksjon må anmeldes til vedkommende tilsynsmann innen 14 dager før blinkningen eller — hvor sådan ikke anvendes — hugst iverksettes.

Tilsynsmannen skal, når det av hensyn til skogens bevarelse eller forsvarlige skjøtsel anses påkrevet, på stedet la forholdene undersøke og, når disse nødvendiggjør det, forestå utblinkning av de undermålstrær, som skal åvirkes. Herunder

14 aug. skal en for herredet antatt blinkøks anvendes, som påslås rot og stamme.

4. Ved all hugst er opsynsmennene berettiget til å fordre gjensatt et tilstrekkelig antall friske, kraftige le- eller frøtrær over vedtektsmålet, hvor dette av hensyn til skogens bevarelse eller ettervekst finnes påkrevet. Sådanne trær merkes med maling på nærmere anordnet måte og må ikke skades eller fjernes uten tilsynsmannens samtykke.

5. Finner nogen, at opsynsmannen uskjønnsomt har nektet å tilstede undermålshugst, har han adgang til innen 14 dager efter nektelsen av hugsten er ham meddelt, å innanke spørsmålet til avgjørelse av fylkesskogmesteren i Buskerud, der selv eller ved en av sine assistenter avgjør saken.

6. Skogeier der selger bartrær til uthugst eller åvirker bartrær til salg eller industriell produksjon, plikter å avsette kr. 0,20 pr. tylt eller kr. 0,10 pr. m.³ åvirket tømmer. Denne avgift blir av skogeieren å innsende til herredets kasserer innen 1 august tillikemed opgave over det i sist forløpne driftsår, dette regnet fra 1 juli—30 juni, åvirkede avgiftspliktige trevirke.

For hugget virke anvendt til ved, stør, stolper, hakeskaft, staker og gjerdemateriell betales ingen avgift.

7. Til å kontrollere skogvedtektenes overholdelse ansetter herredsstyret det fornødne antall opsynsmenn. Disse har å anmelde overtredelser for formannskapet. Opsynsmennenes lønn utres av herredskassen, dog således, at utgiftene ved opsynsmennenes blinkning skal betales av den, for hvem arbeidet er utført.

8. Overtredelse av nærværende vedtekt straffes efter § 339 i den almindelige borgerlige straffelov.

I de tilfelle inndragning finner sted, skjer dette til fordel for herredskassen.

9. De eldre skogvedtekter for herredet opheves fra den tid nærværende vedtekter trer i kraft.

14 aug. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse av 8 august 1908 meddeles approbasjon på nedenstående av herredsstyret for Klinga herred, Nord-Trøndelag fylke, i møter den 31 mars og 22 juli 1925 besluttede nye skogvedtekter for herredet:

1. Åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær må kun finne sted efter utblinkning av statens skogforvalter eller fylkesskogmesteren eller en av deres assistenter eller av en av de ansatte opsynsmenn, som merker trærne på rot og stamme med en av herredsstyret godkjent blinkøks.

Rekvisisjoner om større blinkninger må som regel være 14 aug.
innkommet til en av opsynsmennene innen 1 september, mindre
kan også innsendes senere.

2. Bestemmelsen i § 1 omfatter ikke åvirkning av helt
tørre (døde) eller vindfelte trær.

3. Herredsstyret ansetter det fornødne antall opsyns-
menn, samt utferdiger instruks for dem. Det har å påse over-
holdelse av disse vedtekter og å anmelde overtredelser til po-
litiet.

4. Opsynsmennenes lønn utres av herredskassen mot re-
fusjon av det halve beløp av statskassen. Skogeier og bruks-
eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann, som ut-
fører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for
ham i skogen, betaling for utført arbeide.

5. Tvist om utblinkning avgjøres efter partenes begjæ-
ring av herredsstyret.

6. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

7. De tidligere skogvedtekter for herredet opheves fra det
tidspunkt, nærværende vedtekter trer i kraft.

Kongelig resolusjon, hvor der angående fredning 14 aug.
av vilt i Vest-Agder fylke i medhold av jaktloven, lov
nr. 2 av 20 mai 1899, fattes sådan bestemmelse:

1. I Vest-Agder fylke skal ender og ærfugl være fredet det
hele år.

2. I samme fylke skal elg og hjort være fredet det hele år.

3. I samme fylke skal raphøns være fredet det hele år.

Disse bestemmelser, som trer i kraft straks, gjelder inntil
videre, bestemmelsen under post 1 dog ikke lenger enn til ut-
gangen av året 1927, bestemmelsen under post 2 ikke lenger
enn til utgangen av 1929 og bestemmelsen under post 3 ikke
lenger enn til utgangen av året 1928.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvori meddeles, 14 aug.
at departementet i henhold til lov av 8 august 1924 om kvali-
tetskontroll med visse landbruksvarer og kongelig resolusjon
av 17 juli 1925 har fastsatt følgende

Regler for eksport og import av egg m. v.

1. Bestemmelser om behandling, sortering
og pakning m. v. av egg for eksport.

A. Behandling.

Norske egge bestemt for eksport må ved forsendelsen
være absolutt friske. Forsåvidt det ikke gjelder preserverte
egg eller egg som har vært lagret i kjølerum skal eggene være
nylagte. Eggenes friskhet, så vel som deres kvalitet for øvrig

14 aug. undersøkes ved lysning som må foretas til alle årets tider om det anses nødvendig. I tiden fra og med juni til og med desember skal alle egg lysnes før de pakkes.

Preserverte egg eller egg som har vært lagret i kjølerum skal alltid lysnes.

Eggene må være helt rene for smuss. Intet egg må under noen omstendighet vaskes med vann. Om nødvendig kan smussflekker på eggene avgnis forsiktig med en ren fille fuktet i husholdningseddik (eggene må ikke vaskes eller rundgnis med eddik). Beskadigede, bløtskallete og misformede egg må ikke medtas.

All behandling og lagring av egg må skje i rene, luftige og luktfri lokaler.

B. Sortering.

Eggene sorteres i følgende vektklasser:

1. 18 lbs. (engelsk pund) pr. 120 egg,	tilsvarende en nettovekt av 8,16 kg. pr. 120 egg.
2. 17 » —»—	tilsvarende en nettovekt av 7,7 kg. pr. 120 egg.
3. 16 » —»—	tilsvarende en nettovekt av 7,25 kg. pr. 120 egg.
4. 15 » —»—	tilsvarende en nettovekt av 6,8 kg. pr. 120 egg.
5. 14 » —»—	tilsvarende en nettovekt av 6,35 kg. pr. 120 egg.
6. 13 » —»—	tilsvarende en nettovekt av 5,9 kg. pr. 120 egg.
7. 12 » —»—	tilsvarende en nettovekt av 5,45 kg. pr. 120 egg.

Det er også tillatt å sortere i halve pund. Vekten ligger da midt imellem vektene for de to nærmest liggende hele pund.

Ingen sortering må holde mindre vekt enn de ovenfor angitte nettovekter pr. 120 egg.

Hver sortering må bestå av jevnstore egg.

C. Emballasje.

Som emballasje brukes kasser for 1440, 960 eller 720 egg. Kassene må være delbare i to og hvad materialer, størrelse og konstruksjon angår i det vesentlige være som de vanlige standardkasser for eksport av egg. (Se den av konsulent Five utarbeidede veiledning).

Inntil 1. januar 1926 kan dog også brukes kasser for 360 egg. Disse kasser skal ikke være delbare i to men må for øvrig opfylle de krav, som er nevnt ovenfor.

D. Pakning.

14 aug.

Som pakningsmateriale brukes langhalm og treull eller også bølgepapp og papprammer. Halmen må være tørr og ren og mest mulig hel. Treullen skal være lang, middels grov, myk og godt tørket, samt høvlet av gran eller løvtrær. Pappen til mellemlag og rammer skal være tilstrekkelig tykk og stiv.

Ingen kasse må inneholde mer enn en sortering eller vekt-klasse. Nylagte egg, preserverte egg eller kjølehuslagrede egg må pakkes i hver sine kasser. Stemplede egg og ustemplede egg samt innførte egg og norske egg må også pakkes hver for sig.

E. Merkning av kassene.

Kassene skal merkes likt på begge endestykker med tydelige merker. Foruten Norwegian Eggs med minst 4 cm. høie bokstaver påstemples kassen bl. a. eggens sorteringsgrad og avsenderens handelsmerke.

Eftersom det gjelder nylagte, preserverte eller kjølehuslagrede egg stemples kassen dessuten henholdsvis «Newlaid Eggs», «Pickled Eggs» eller «Coldstored Eggs».

Sorteringen eller vektklassen angis ved betegnelsen 18 lbs., 17 lbs., 16 lbs. o. s. v. eller ved bokstavbetegnelser såsom A, B, C o. s. v. tilsvarende de forskjellige vektklasser.

2. Bestemmelser om merkning m. v. av utenlandske egg.

Emballasjen for utenlandske egg som innføres, omsettes her i landet eller utføres skal være påført merke med bokstaver av minst 4 cm. høide, som angir opprinnelseslandet (f. eks. Danske egg, Finske egg o. s. v.).

Er de utenlandske egg preserverte, eller har eggene i kortere eller lengere tid vært opbevart i kjølerum må dette være angitt med tydelig stempling på emballasjen med henholdsvis Preserverte egg og Kjølede egg.

Egg som innføres uten å være merket på fastsatt måte, blir ikke å utlevere av tollvesenet, før manglene hermed er avhjulpet.

Innførte egg må ikke omsettes eller utføres som norske egg og de enkelte egg må ikke stemples efter å være kommet her til landet.

3. Bestemmelser om kontroll m. v.

A. Nuværende og fremtidige eksportører av egg er pliktig til snarest mulig å gi meding herom til Landbruksdeparte-

14 aug. mentet, som har å godkjenne lagrings- og arbeidsrum, samt andre innretninger for eggbehandlingen.

Hver sending av egg anmeldes til vedkommende distrikts eggkontrollør med oppgivende av tid og sted for skibningen samt opgave over antall kasser og kilogram egg av hver vekt-klasse for norske og utenlandske egg, særskilt for nylagte, preserverte og kjølede egg.

Kontrollen med inn- og utførsel foretas av tollvesenet, som har å påse at kasser og merkning ved tollklareringen er i overensstemmelse med bestemmelsene herom, og de av Landbruksdepartementet dertil opnevnte kontrollører som har å føre kontroll på lagrings- og pakningsstedet, i henhold til herom fastsatt instruks.

B. De med gjennomførelsen av eggkontrollen forbundne utgifter dekkes av eksportører og importører med en avgift på alle egg som eksporteres og importeres. Avgiften fastsettes til kr. 1,00 pr. 100 kg. nettovekt egg og opkreves forsåvidt angår innførselsavgiften av tollvesenet og forsåvidt angår utførselsavgiften av kontrollørene. Avgiften beregnes av det hele anmeldte parti selv om partiet eller nogen del derav nektes innført eller utført.

Enhver eksportør eller importør er pliktig til uten godtgjørelse når som helst å stille til kontrollørenes disposisjon apparater til lysning, samt for øvrig om forlanges yde fornøden bistand til fremme av en effektiv kontroll.

C. Overtredelse av disse regler er forbundet med straff.

D. Disse regler trer i kraft fra 15 september 1925.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Oslo.